

บันทึกการประชุม
คณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
ในคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๗
วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

อนุกรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมานิจ สุขสมจิตร	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต	อนุกรรมการ
๔. นายวรรณชัย บุญบำรุง	อนุกรรมการ
๕. นายมหินทร์ สุรดิษฐ์	อนุกรรมการ
๖. นายสุพจน์ ไพบูลย์	เลขานุการคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

๑. รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา	(ลาการประชุม)
๒. นายจุมพล แดงสกุล	(ลาการประชุม)
๔. นายสุกรี เอื้ออนันต์	(ลาการประชุม)
๕. นายทรง บัณฑิตนันท์	(ลาการประชุม)

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

เมื่ออนุกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานคณะอนุกรรมการได้กล่าวเปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

ที่ประชุมมีมติรับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดย
ไม่มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติรับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๖ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดย
ไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณาเรื่อง ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ

ประธานคณะกรรมการการกล่าวต่อที่ประชุม ตามที่คณะกรรมการได้
รายงานผลการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ ต่อคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่าง
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ นั้น ก็ได้รับความชื่นชมจาก
กรรมการเป็นอย่างดี โดยประธานคณะกรรมการได้มอบหมายให้พิจารณาเรื่องการใช้วรรค ตอน
ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วย ซึ่งคณะกรรมการได้ดำเนินการต่อไป โดยตามกำหนดการจัดทำร่าง
รัฐธรรมนูญของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญกำหนดพิจารณาคำแปรญัตติของสมาชิกสภา
รัฐธรรมนูญและข้อคิดเห็นจากองค์กรที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น คณะกรรมการจะต้องดำเนินการพิจารณา
ตรวจร่างรัฐธรรมนูญให้เสร็จเรียบร้อย เสนอต่อคณะกรรมการวิสามัญวิชาการฯ พิจารณาแล้วเพื่อ
ส่งต่อให้คณะกรรมการร่างฯ ภายในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

สำหรับการประชุมของคณะกรรมการวิสามัญวิชาการฯ ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม
๒๕๕๐ เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา มอบหมายให้ นายสุพจน์ วงศ์ไพบูลย์ เลขาธิการคณะกรรมการ
เข้าร่วมประชุมชี้แจงด้วย และในลำดับต่อไปขอให้อนุกรรมการพิจารณาตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และ
แสดงความเห็นต่อที่ประชุม

ที่ประชุมพิจารณาตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และมีมติโดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข
ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและ
หน่วยงานของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม

ที่ประชุมแสดงความเห็น มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ที่ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาว
ไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข ในส่วนนี้ควรมีคำว่า “โดย” เป็นคำเชื่อมเพื่อแสดงว่าเกี่ยวเนื่อง
กัน และมาตรา ๓ วรรคสอง ควรเพิ่มคำว่า “และ” เป็นคำเชื่อมระหว่างรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล

มติที่ประชุม มีการแก้ไข

มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย โดยพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลทั้งที่บัญญัติไว้ตามรัฐธรรมนูญนี้ ตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ ย่อมได้รับความคุ้มครอง

ที่ประชุมแสดงความเห็น มาตรา ๔ การปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีการบัญญัติในลักษณะทำนองนี้หลายมาตรา เช่น มาตรา ๒ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๖๗ ซึ่งมีการใช้ถ้อยคำไม่เหมือนกัน ที่ประชุมจึงให้ตั้งข้อสังเกต ดังนี้

ข้อสังเกต

ถ้อยคำว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๖๗ บางมาตรามีคำว่า “ใน” บางมาตราไม่มี จึงเห็นควรบัญญัติให้เหมือนกัน

มาตรา ๓๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕ สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ข้อมูลส่วนบุคคลตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัว ย่อมได้รับความคุ้มครอง

การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลนั้น จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

ที่ประชุมแสดงความเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ต้องยึดหลักให้ชัดเจนว่าจะกระทำได้เลย ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตหรือไม่ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะเท่านั้น

มติที่ประชุม มีการแก้ไข วรรคสอง

การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว

ตัว ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลนั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

มาตรา ๘๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๘๖ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ โดยต้องจัดให้มีการให้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนการวางแผนพัฒนาทาง เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตลอดจนการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องจัดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และผลการตัดสินใจของรัฐได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบของกิจการทางวิชาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่น และต้องไม่กระทำการที่มีลักษณะเป็นการแทรกแซงการดำเนินงานของสื่อมวลชนทั้งของรัฐและเอกชนในการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร

(๔) จัดให้มีมาตรฐานกลางในการกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมใน การปกครองท้องถิ่น ตลอดจนการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และให้มีการตรากฎหมาย เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบที่จะ สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่

(๖) ส่งเสริมและให้การศึกษแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

ที่ประชุมแสดงความเห็น ตามมาตรา ๘๖ รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ประชุมเห็นว่า ควรกำหนดให้รัฐส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการใช้สิทธิทางศาลด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของรัฐธรรมนูญใหม่ที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ จึงเห็นควรบัญญัติให้มีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม ด้วยเพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์

มติที่ประชุม มีการแก้ไขให้เพิ่ม อนุมาตรา (๗) ของมาตรา ๘๖
(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมริเริ่มในกระบวนการยุติธรรมและการใช้สิทธิทางศาล

มาตรา ๑๑๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๕ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่ละสภา มีประธานสภาคนหนึ่งและรองประธานคนหนึ่งหรือสองคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ ตามมติของสภา ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งจนสิ้นอายุของสภาหรือมีการยุบสภา

ประธานและรองประธานวุฒิสภาดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันเลือกประธานและรองประธานวุฒิสภาใหม่ ซึ่งต้องกระทำทุกสามปี

ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานและรองประธานวุฒิสภา ย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวาระสองหรือวาระสาม แล้วแต่กรณี เมื่อ

(๑) ขาดจากสมาชิกภาพแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก

(๒) ลาออกจากตำแหน่ง

(๓) ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือข้าราชการการเมืองอื่น

(๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่ในความคิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดหลุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นกรรมการบริหารหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองขณะเดียวกันมิได้

ที่ประชุมแสดงความเห็น มาตรา ๑๑๕ ววรรคสี่ อนุมาตรา (๔) ให้ตัดคำว่า “ความผิดฐานหมิ่นประมาท” ออก เพื่อให้ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานหรือรองประธานวุฒิสภา ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำและคำพูดของตนเองให้มากขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลง ตามมาตรา ๑๑๘ (๑)

มติที่ประชุม

มีการแก้ไข ววรรคสี่

ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานและรองประธานวุฒิสภา ย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวาระสองหรือวาระสาม แล้วแต่กรณี เมื่อ

(๑) ขาดจากสมาชิกภาพแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก

(๒) ลาออกจากตำแหน่ง

(๓) ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือข้าราชการการเมืองอื่น

(๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่ในความคิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดหลุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็น
กรรมการบริหารหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองขณะเดียวกันมิได้

มาตรา ๑๓๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๔ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเสนอได้ก็แต่โดย

(๑) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด
เท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่า
หนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือ

(๒) ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา หรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผู้รักษาการ
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น

ที่ประชุมแสดงความเห็น ตามมาตรา ๑๓๔ (๒) กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา
หรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น เป็นผู้
มีอำนาจเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ ซึ่งโดยปกติตามพระราชบัญญัติจะกำหนดตัว
บุคคลเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ เช่น ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา ดังนั้น
ตามมาตรา ๓๔ (๒) ควรระบุชื่อตัวบุคคลผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ คือ ประธานศาล
รัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา หรือประธานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

มติที่ประชุม

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๔ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเสนอได้ก็แต่โดย

(๑) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด
เท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่า
หนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือ

(๒) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา หรือประธานองค์กรอิสระตาม
รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น

มาตรา ๑๖๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๖ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งและรัฐมนตรีอื่นอีก
ไม่เกินสามสิบห้าคนประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบ
ร่วมกัน

นายกรัฐมนตรีต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๖๕

ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายก
รัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระหรือเกินกว่าแปดปีมิได้ สุดแต่ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรณีใดจะยาวกว่ากัน

ที่ประชุมแสดงความเห็น เพื่อป้องกันมิให้ดำรงตำแหน่งต่อเนื่องนานเกินไป อีกทั้งเพื่อมิให้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีเหตุผล

มติที่ประชุม มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๗ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งและรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคนประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน

นายกรัฐมนตรีต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๖๕ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระหรือเกินกว่าแปดปีมิได้ สุดแต่ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรณีใดจะยาวกว่ากันของการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๓ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้องรวดเร็ว และเป็นธรรมตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

การโยกย้ายผู้พิพากษาและตุลาการ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้พิพากษาและตุลาการนั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการโยกย้ายตามวาระตามที่กฎหมายบัญญัติ เป็นการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย หรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญาเป็นกรณีที่กระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดี มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ผู้พิพากษาและตุลาการจะเป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมิได้

ที่ประชุมแสดงความเห็น มาตรา ๑๕๓ วรรคสาม การโยกย้ายผู้พิพากษาและตุลาการ จะกระทำมิได้เว้นแต่เป็นการโยกย้ายตามวาระตามที่กฎหมายบัญญัติ เป็นการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นหรือกรณีที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยหรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญา หรือกรณีที่กระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมนั้น ที่ประชุมเห็นว่าควรเพิ่มเติมคำว่า “จะ” เป็นว่า “จะกระทบกระเทือนต่อความยุติธรรม” กล่าวคือ เนื่องจากเป็นเรื่องละเอียดอ่อน แม้ยังไม่กระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมเพียงแต่อาจจะกระทบเทือนก็ควรให้โยกย้ายได้

มาตรา ๒๐๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐๑ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐๐ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) เคยเป็นรัฐมนตรี ตุลาการพระธรรมนูญในศาลทหารสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ หรือเคยเป็นทนายความที่ประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่าสามสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ

(๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๖ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๑๓) หรือ (๑๔)

(๕) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๖) ไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง ในระยะสามปีก่อนดำรงตำแหน่ง

(๗) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ประชุมแสดงความเห็น มาตรา ๒๐๑ (๖) การบัญญัติถ้อยคำอ่านแล้วยังมีความคลุมเครือว่าบุคคลที่เคยเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในระยะสามปีก่อนดำรงตำแหน่ง นั้น เป็นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว อนุมาตรา (๖) เป็นลักษณะต้องห้าม ดังนั้น ถ้อยคำในประโยคควรเพิ่มเติมคำว่า "ไม่"

มติที่ประชุม มีการแก้ไข อนุมาตรา (๖)

(๖) ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง ในระยะสามปีก่อนดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๒๑๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑๔ ศาลยุติธรรมมีสามชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้หรือตามกฎหมายอื่น

ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง และคดีที่อุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ตามที่กฎหมายบัญญัติ เว้นแต่เป็นกรณีที่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้นจะไม่ใช่สาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกามีอำนาจไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด

ให้ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น

ที่ประชุมแสดงความเห็น ตามมาตรา ๒๑๔ วรรคสอง บัญญัติให้ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี คือ

(๑) คดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกา

(๒) คดีที่อุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล่าง ซึ่งในส่วนนี้ ให้อำนาจศาลฎีกาไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้ หากเห็นว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงนั้นไม่ใช่สาระอันควรแก่การพิจารณา

จากความเห็นข้างต้น เมื่อพิจารณา มาตรา ๒๑๔ วรรคสองแล้ว อาจจะทำให้เข้าใจว่าศาลฎีกามีอำนาจไม่รับคดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้ ดังนั้น จึงควรมีการแยกส่วนท้ายของวรรคสองเป็นวรรคใหม่ เพื่อเกิดความชัดเจน

มติที่ประชุม มีการแก้ไข วรรคสองและเพิ่มเติมวรรคสาม

มาตรา ๒๑๔ ศาลยุติธรรมมีสามชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้หรือตามกฎหมายอื่น

ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง และคดีที่อุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์